LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S
DĖL DARBO UŽMOKESČIO IR KITŲ IŠMOKŲ INDEKSAVIMO

1993 m. vasario 26 d. Nr. 119
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti:

1.1. taikomąjį minimalų gyvenimo lygį – 2210 talonų per mėnesį vienam Lietuvos Respublikos gyventojui;

1.2. minimalią mėnesinę algą – 2350 talonų ir minimalų valandinį atlygį – 13,8 talono;

1.3. valstybės remiamas pajamas – 1990 talonų vienam šeimos nariui per mėnesį ir pajamų garantiją – 884 talonus per mėnesį.

Nurodytuosius minimalius dydžius taikyti nuo 1993 m. kovo 1 dienos.

2. Nustatyti, kad nuo 1993 m. kovo 1 d. biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojams darbo užmokestis didinamas vidutiniškai 15 procentų (palyginti su Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gruodžio 24 d. nutarime Nr. 965 „Dėl darbo užmokesčio ir kitų išmokų indeksavimo“ nustatytais nuo 1993 m. sausio 1 d. dydžiais).

Ryšium su tuo iš dalies pakeisti:

2.1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1991 m. liepos 9 d. nutarimą Nr. 270 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1991 m. rugsėjo 12 d. nutarimo Nr. 378 ir 1992 m. gegužės 29 d. nutarimo Nr. 409 redakcija): 1 priedėlio I bei II skyriuose ir 2 priedėlio I-VI bei XII skyriuose patvirtintų pedagogų mėnesinių tarnybinių atlyginimų (tarifinių atlygių) bei priedų dydžius padidinant 13,7 karto (atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gruodžio 24 d. nutarime Nr. 965 nustatytus dydžius);

2.2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1991 m. birželio 27 d. nutarimą Nr. 250 „Dėl gyventojų papildomų išlaidų, susijusių su kai kurių prekių kainų padidėjimu, kompensavimo ir biudžetinių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo didinimo“ (Žin., 1991, Nr. 21-558):

1 ir 5–7 priedėliuose patvirtintų mėnesinių tarnybinių atlyginimų ir valandinių atlygių schemų, priedų bei skaičiuotinų vidurkių, kuriais vadovaujamasi nustatant darbo apmokėjimo fondą, dydžius padidinant 12,7 karto, išskyrus 1 ir 7 priedėliuose nurodytą tarnautojų ir darbininkų minimalų tarnybinį atlyginimą (255 rubliai), kuris didinamas iki 2350 talonų, ir 6 priedėlyje – I kategorijos darbininkų valandinį tarifinį atlygį (1,5 rublio), kuris didinamas iki 13,8 talono.

2.2 punkte nurodytais reikalavimais vadovaujamasi didinant kitų iš biudžeto finansuojamų įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo užmokestį, išskyrus mokslo ir studijų institucijų mokslo darbuotojus ir pedagogus, valstybinės valdžios ir valdymo bei teisėsaugos organų vadovus ir kitus pareigūnus bei krašto apsaugos ir vidaus reikalų sistemų kariuomenių karininkus, puskarininkius ir eilinius, kurių darbo (tarnybos) užmokestis reguliuojamas pagal atitinkamuose Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimuose nustatytus koeficientus, kurių pagrindas – Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta (indeksuota) minimali mėnesinė alga.

Didinant darbo užmokestį šiame punkte nustatytais dydžiais ir tvarka, tarnybiniai atlyginimai ir priedai suapvalinami iki dešimčių, valandiniai atlygiai už mokomuosius užsiėmimus – iki vienetų, darbininkams valandiniai tarifiniai atlygiai – iki šimtųjų talono dalių.

3. Nustatyti, kad nuo 1993 m. kovo 1 dienos:

3.1. 15 procentų didinamas žalos atlyginimas (su ankstesniaisiais padidinimais), gaunamas už pakenkimą sveikatai ar dėl nukentėjusiojo mirties.

Ši tvarka taikoma asmenims, gaunantiems nurodytąjį žalos atlyginimą arba iki 1993 m. kovo 1 d. įgijusiems teisę jį gauti;

3.2. 15 procentų didinamos pašalpos asmenims, gaunantiems laikinojo nedarbingumo pašalpas; bedarbiams, gaunantiems bedarbio pašalpas (išskyrus minimalią ir maksimalią); esančioms nėštumo bei gimdymo atostogose ir gaunančioms nėštumo bei gimdymo pašalpas dirbančioms moterims.

Ši tvarka taikoma, jeigu nurodytosios pašalpos buvo paskirtos iki 1993 m. kovo 1 dienos;

3.3. apskaičiuojant biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų vidutinį darbo užmokestį (kompensuojamąjį uždarbį) įstatymų numatytais atvejais, taip pat nuo 1993 m. vasario 1 d. pelno siekiančių įmonių ir organizacijų darbuotojų kompensuojamąjį uždarbį valstybinio socialinio draudimo pašalpoms mokėti, šio nutarimo 2 punkte, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. vasario 19 d. nutarimo Nr. 91 „Dėl valstybinių ir valstybinių akcinių įmonių darbuotojų vidutinio darbo užmokesčio didinimo reguliavimo 1993 metų vasario – kovo mėnesiais“ 1 ir 2 punktuose bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gruodžio 24 d. nutarimo Nr. 965 2 ir 3 punktuose nustatyta tvarka peržiūrėto darbo užmokesčio padidinimo konkrečiam darbuotojui suma pridedama prie skaičiuojamojo laikotarpio mėnesių, kuriuos pagal nurodytuosius Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimus nebuvo padidintas darbo užmokestis, uždarbio (priklausomai nuo faktiškai dirbto laiko). Pasiūlyti pelno siekiančioms įmonėms ir organizacijoms šią tvarką taikyti apskaičiuojant vidutinį darbo užmokestį išmokoms, mokamoms iš įmonės ar organizacijos lėšų.

4. Nustatyti, kad nuo 1993 m. kovo 1 dienos:

4.1. nedirbantiems pensininkams, išskyrus vidaus reikalų sistemos pensininkus, paskirtoji pensija su padidinimais ir kompensacijomis (be valstybės socialinės priemokos) didinama 20 procentų;

4.2. dirbantiems pensininkams, išskyrus vidaus reikalų sistemos pensininkus, pensija didinama pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. kovo 30 d. nutarimo Nr. 201 „Dėl pensijų mokėjimo kintant kainų indeksui“ (Žin., 1992, Nr. 16-450) 2 punktą.

Patvirtinti ir taikyti nuo 1993 m. kovo 1 d. dirbančių pensininkų, išskyrus vidaus reikalų sistemos pensininkus, pensijų indeksavimo koeficientą – 1,2:

4.3. vidaus reikalų sistemos pensininkams pensija (be valstybės socialinės priemokos) didinama vidutiniškai 20 procentų pagal atskirą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimą.

Vidaus reikalų ministerija kartu su Socialinės apsaugos ministerija turi parengti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo, reglamentuojančio pensijos didinimo vidaus reikalų sistemos pensininkams tvarką, projektą.

5. Mokėti nuo 1993 m. kovo 1 d. nedirbantiems pensininkams 1992 m. gruodžio mėnesio dydžio valstybės socialinę priemoką, kuri buvo apskaičiuota pagal 1992 m. gruodžio mėnesio pensiją.

6. Nustatyti šias papildomas socialinės pašalpos, numatytos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. spalio 23 d. nutarime Nr. 794 „Dėl valstybės paramos mažai aprūpintoms šeimoms ir komunalinių paslaugų lengvatų“ (Žin., 1992, Nr. 33-1019), skyrimo ir mokėjimo sąlygas:

6.1. nutraukus su pašalpos gavėju darbo sutartį, jam baigus mokymo įstaigą, persikėlus gyventi į kitą vietovę, pašalpos mokėjimas ankstesnėje darbovietėje, mokymo įstaigoje ar savivaldybėje nutraukiamas išmokėjus socialinę pašalpą už visą mėnesį, kurį jos gavėjas buvo atleistas iš darbo, baigė mokymo įstaigą arba persikėlė gyventi į kitą vietovę.

Naujoje darbovietėje ar gyvenamojoje vietovėje socialinė pašalpa skiriama ir mokama bendrąja tvarka, padavus pareiškimą šiai pašalpai gauti, bet ne anksčiau negu nuo kito mėnesio po atleidimo iš darbo, mokymo įstaigos baigimo ar persikėlimo gyventi į kitą vietovę.

Pašalpos gavėjo prašymu socialinė pašalpa už tą mėnesį, kurį jis buvo atleistas iš darbo, baigė mokymo įstaigą ar persikėlė gyventi į kitą vietovę, gali būti išmokama naujoje darbovietėje, mokymo įstaigoje ar gyvenamojoje vietovėje, jeigu iš ankstesnės darbovietės, mokymo įstaigos ar savivaldybės pateikiama pažyma, kad socialinė pašalpa už nurodytąjį mėnesį nebuvo išmokėta;

6.2. socialinė pašalpa mokama valstybinių ir nevalstybinių įmonių darbuotojų bei individualių įmonių savininkų šeimoms, jeigu šie darbuotojai ir įmonių savininkai bent vieną iš trijų mėnesių, per kuriuos skaičiuojamos pajamos socialinei pašalpai skirti, gavo darbo užmokestį arba turėjo kitų atitinkamų pajamų. Šis reikalavimas taikomas ir tiems darbuotojams, kuriems buvo suteiktos nemokamos atostogos pagal Lietuvos Respublikos atostogų įstatymo 25 straipsnį;

6.3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. spalio 23 d. nutarimo Nr. 794 2.2.3 punkte nurodytiems asmenims socialinė pašalpa kitus tris mėnesius skiriama tuo atveju, jeigu jie darbo biržoje nebuvo išbraukti iš aktyviai ieškančių darbo asmenų įskaitos ir registruojami iš naujo (darbo biržos pažymoje nurodoma ta pati registravimo data kaip ir ankstesnėje jos išduotoje pažymoje).

Šiame punkte nurodytos papildomos sąlygos taikomos skiriant socialines pašalpas nuo 1993 m. kovo 1 dienos. Anksčiau paskirtos pašalpos per jų mokėjimo trijų mėnesių laikotarpį neperžiūrimos.

7. Papildyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gruodžio 15 d. nutarimo Nr. 948 „Dėl socialinės pašalpos mokėjimo nevalstybinių įmonių darbuotojų šeimoms“ (Žin., 1993, Nr. 1-21) 2.2 punktą šia antrąja pastraipa:

„Socialinę pašalpą nevalstybinių įmonių padalinių (filialų, cechų), esančių kitose vietovėse, darbuotojų šeimoms turi skirti ir mokėti miestų bei rajonų, kurių teritorijoje šie padaliniai yra, valdybos“.

8. Padidinti ikimokyklinio auklėjimo išlaidų kompensaciją šeimoms, auginančioms namuose vaikus nuo pusantrų iki trejų metų, taip pat šeimoms, turinčioms tris ir daugiau vaikų iki 16 (moksleivių – iki 18) metų, už vaikus nuo pusantrų metų, iki jie pradės lankyti mokyklą, ir nuo 1993 m. kovo 1 d. mokėti po 400 talonų per mėnesį už kiekvieną darželio nelankantį vaiką.

9. Pavesti Finansų ministerijai:

9.1. skirti lėšas iš Lietuvos valstybės biudžeto, o miestų ir rajonų valdyboms – iš savivaldybių biudžetų šio nutarimo 2 punkte numatytam biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo užmokesčiui padidinti (skaičiuojant kiekvienam etatiniam vienetui, buvusiam skiriant papildomus asignavimus pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1991 m. birželio 27 d. nutarimą Nr. 250, bei atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu sumažintas vidutiniškai 15 procentų valstybinės valdžios ir valdymo įstaigų darbuotojų etatų skaičius) bei kitoms šiuo nutarimu padidintoms išmokoms.

Per 10 dienų paskirstyti numatytas lėšas ministerijoms, departamentams, kitoms valstybinėms tarnyboms bei savivaldybėms. Finansų ministerija prireikus gali skirti Lietuvos valstybės biudžeto kreditą (nepriskaičiuodama palūkanų) savivaldybių biudžetams šiame nutarime numatytoms priemonėms įgyvendinti;

9.2. perduoti Valstybinio socialinio draudimo valdybai lėšas, reikalingas valstybės socialinėms priemokoms ir socialinėms pašalpoms, išmokamoms per draudėjus, mokėti.

10. Valstybinio socialinio draudimo valdyba turi skirti iš valstybinio socialinio draudimo 1993 metų biudžeto lėšas šio nutarimo 2 punkte numatytam valstybinio socialinio draudimo ir kitų iš valstybinio socialinio draudimo biudžeto finansuojamų įstaigų darbuotojų darbo užmokesčiui padidinti. Šiame nutarime numatytoms socialinio draudimo išmokoms padidinti gali būti naudojamos ir Valstybinio socialinio draudimo valdybos veiklos pajamos, iš jų ir sukaupti dividendai už depozitinius indėlius.

MINISTRAS PIRMININKAS BRONISLOVAS LUBYS

SOCIALINĖS APSAUGOS MINISTRAS TEODORAS MEDAISKIS